

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N. Nuddeau St. Vaulegt. 39 Lt.

IDUN

ILLUSTRERAD TIDNING

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

N:r 78 (653).

LÖRDAGEN DEN 30 SEPTEMBER 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. ... » 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. » 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKGATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	---	--	---	--

FRÅN KEJSARJAKTERNA I SKÅNE.

FRÅN DE ADELSGODS, som varit kejsar Wilhelms och hans jaktkameraters högkvarter under de dagar, de hemburit Sankt Hubertus sin hyllning i de skånska jaktreviren, meddela vi i vårt dagsnummer en serie för Idun tagna fotografier.

En af dessa återger det yttre af den Piper-ska familjens slott Snogeholm, hvilket, byggt af rödt tegel i nutida villastil, ligger på en i den lilla Snogeholmsjön utskjutande udde. Å en annan bild synas kejsaren och den Piper-ska familjens medlemmar samlade ute på slottsgården, och å en tredje af Snogeholmsbilderna är kejsaren i begrepp att företaga en utfärd i vagn. Till vänster om kejsaren sitter grefve A. Piper, grefvinnan Pipers äldste son och arrangören af de kejsarliga jaktarna på Snogeholm.

Från det idylliska Skabersjö, af hvars yttre prägel en vy återfanns i n:r 75 af Idun, bjuda vi härjämte tre interiörer: kejsarens sängkammare, rökrummet samt det märkliga jakttröférummet.

Roikjer foto.

KEJSAR WILHELM OCH FAMILJEN PIPER UTANFÖR SNOGEHOLMS SLOTTSPORTAL.

Jakterna ha denna gång något hämmats af ett starkt regnväder, men jaktlyckan har det oakadt varit god och kejsaren hela tiden vid ett strålande humör, som naturligtvis förlänat en mycket animerad stämning åt de fester, hvarmed jaktpauserna utfyllts.

»GAMMAL I HUSET».

JAG SKULLE VILJA SÄGA några ord om ett ondt, ett inrotadt ondt, som tyvärr ofta gör sig obehagligt kännbart, och det är gamla tjänarinnor, icke till åren gamla, utan gamla i huset. Finns det något värre? Knappast!

För min syn står bilden af en gammal ärlig, hederlig piga. På den tiden hette det rätt och slätt piga och var visst ej något skällsord, som nutidens »jungfruförknar» ta det åt sig. Hon var i mitt barndomshem och typen för en präktig tjänarinna. Ett sånt där gammalt treftigt antikvarium, som, om det skulle försvinna, man kände tomheten efter. Alla, såväl ung som gammal, från min far,

Roikjer foto.

KEJSARENS EKIPAGE PÅ SNOGEHOLM.

majoren, till mig själf med fyraåriga tultande ben, sprungo till gamla Karin, och fastän hon ibland »snusade upp» både höga vederbörande och — min egen lilla bakdel, så — Herre Gud, hvad hon var treflig, se så där genomtreflig med sitt rena, fula, öppna ansikte, som spred liksom ett solsken hvar hon kom! Och ändå alltid på sin plats, vördnadsfull och tillbakadragen; men just därför höllo vi alltid af henne.

Men det är tyvärr ej för att prisa min gamla Karin, jag till Idun insänder dessa hopradsade rader. Det var på »then tiden», nu — hå hå, ja ja!

Jag är gift, mycket gift, ty ehuru äktenskapsåren äro få, har jag i stället detta »gift» i mitt hus, och det är ett tusen gånger värre gift än äktenskapets gift.

Min man hade som ungarl denna »skatt» i sitt hus, och fast alla rådde mig ta nya tjänare och afskaffa den gamla regimen, lät jag dock udda vara jämt, tog Gud i hågen och — började. Och nog har udda fått vara jämt alltid för fridens skull.

Jag minns — ack, hur det ristat sig in i mitt minne, när jag olycklig, upprörd och tårfull trädde in i mitt nya hem, nyss skild från mamma, systrar, vänner och tjänare, med hvilka jag i 25 år lefvat, och under hvilka år jag rönt idel kärlek och omvårdnad. Jag ser henne, den »gamla i huset», där hon står i tamburen, min tambur, ren, tvålskinande och stram och det, inom parentes sagdt, *fastän* den fullkomliga gjort flere snedsprång i sitt lif. Salongen var kall och föga inbjudande i den tidiga morgontimmen. Ett tråkigt kaffebord med hårda småbröd, en enda kylig gaslåga. Jag frös till is, mitt hjärta kändes som en klump i bröstet. Ingen sprakande brasa, ingen vänlig famn! Kaffet liksom kringlorna fastnade i halsen, allt under det ett par hvassa ögon betraktade mig liksom sågande: »Hvad har du här att göra, lilla kryp, här är jag härskarinnal!»

Nu har tiden gått, och hvilka stunder har jag ej haft med henne, den »gamla i huset»! Ni må tro, det känns trefligt, när man kommit ut i köket och sagt: »Hör nu, snälla Kristin, jag skulle vilja ha den här fisken anrättad så att...» Där fastnade visst fiskens alla ben mig i halsen, under det jag hör en ljuf stämma säga: »Vi hade det alltid så och så, och *det* ha alla tyckt om, men om *det* numera ej är i lag, så...» Och därmed snor hon omkring i köket, så att vispar och skedar dansa pas de quatre på golvet.

Jag stänger sakta, mycket sakta dörren, men känner mig mordiskt sinnad. Ja, det gör jag.

Och när jag, sedan hon tagit sig en ton, som om hon vore frun och jag tjänaren, föreställer henne hennes uppförande och med både stränghet och vänlighet resonnerar med henne, då — då bryter stormen lös. Tror ni, att hon har ett fel, tycker nå'n det, men jag, jag har allt af ondt, som finns i världen i mitt arma bröst. Att se henne blårod och med näsan i vädret, alldeles som en tupp, som på ett ben med uppblåst hakpåse betraktar sin underdåniga skara af hönor, — vet ni, det blir man inte glad åt!

Förtviflad söker jag min tillflykt till min lilla flickas vagn, och mången tår har spädt ut den mjölk hon dricker vid mitt bröst.

Vårt hem skulle kunna vara ett riktigt litet idealhem, om ej denna »pärla», infattad i grytor och kastruller, lyste i all sin fullkomlighets glans.

När jag numera tänker tillbaka på gamla Karin i världen, skulle jag vilja kyssa hennes skrynkliga, arbetshårda hand, slå armarna om henne och hviska: »Hjälp sin fröken, Karin

lilla.» Jag kan ej hjälpa — Idun får ursäktas min konservativa åsikt — att jag, ett nutidens barn, dock älskar »den gamla goda tiden». Det fanns heder i världen då, stål i viljan och kraft i ord och handling.

Och sedan jag nu utgjutit mig, säger jag till alla unga fruar: bort med den »gamla i huset!» Bort med henne, såvida det ej finns i vår tid någon »gammal Karin» i behåll, som, likt den sofvande prinsessan, glömt sig kvar från forna kära tider att förljufva ett nutida hem med sin ärliga, gamla, barnafromma själ.

KARINS FRÖKEN.

EN NATT.

EN FAGER och vindstilla högsommarnatt på herrgårdskullen i drömmar jag satt och skådade fånglad hän mot nordväst, där solen gick ned bakom skogiga berg och himmelen glänste i rosafärg och granspiror glödde som facklor till fest.

Därunder i tigande sommarnattshvila låg dunge vid dunge i luft utaf lilas, och ån sig blank genom ängarna drog.

Jag hörde en trast, som bland tallarna slog, och ängsknarrens lockande solvadersönskan vibrerande ljud ur det spirande korn. Och doften steg vän ur den daggiga grönskan från dolda linneor och nattviol och hagarnes blommande röda torn. En skälfvande låt blef spelt på fiol i en gård under berget, där hunden skällde, och ekot ur klyftorna sjöng och gnällde och dog mellan skogarnes gömmande trän. På vägen helt långsamt drog folket förbi i sommarnattsdrömmar och arm i arm, och någon tog upp en vek melodi, som vaggade långt öfver moarne hän...

Jag satt där och hörde och såg mig varm, försjunken i dagrars och ljuds trolleri. Och mörkret ej kom, men halfdagervekt låg landskapet där, som af solen smekt, fast solen ju gått bakom bergen ned och sakta hän emot öster skred...

Mitt land, när jag ser dig en sådan natt, då tar du med trolldom mitt sinne fatt, då känner jag mig som din slaf och son och längtar, nej längtar ej bort härifrån, men älskar dig så, att jag kan gå i döden, om nå'n sin en stråle till morgongloden, som heter din lycka, tändas kan med offret utaf en älskande man.

FREDRIK NYCANDER.

Kvartalsprenumeranter

erinras om nödvändigheten att nu **ofördröjligen** förnya prenumerationen för det stundande oktoberkvartalet. Priset för detta sista kvartal är **2 kr.**, då i del samma ingår **Iduns synnerligen intressanta och rikt illustrerade julnummer**, som i boklädspris ensamt betingar 1 krona.

ELLEN MOUBERT.

»Men allt det där är nu förbi, förbi!»

HVAD den var förtjusande vacker, den lilla staden eller badorten eller byn, hvad jag nu skall kalla den! Och med hvilket obeskrifligt behag står den ej för mitt minne, omskimrad af solljus som med en helgongloria. Med innerligt vemod, trånande saknad, påminner jag mig de alltför hastigt flydda timmarna, som det förunnades mig att där vandra omkring! Ack! Aldrig, aldrig mer kan jag komma dit! Aldrig, aldrig mer ser jag den fagra, älskvärda Ellen Moubert! Aldrig!

Jag hade kommit dit sjövägen, om i roddbåt eller på en större farkost minnes jag ej, förbi löfrika uddar och grönskande näs, genom spegelblanka sund och idylliska passager, öfver vida, blånande fjärdar, där skummet gått fräsande hvitt och där himmel och haf nästan smält samman i fjärran, och gick nu omkring i den lilla pittoreska, på grusåsen uppkastade staden, och såg och njöt.

Gator i vanlig bemärkelse funnos inga, men vägar och stigar slingrade sig kors och tvärs, höjande och sänkande sig upp och ner i grusbackarna, hvilka liknade ofantliga böljor på ett haf. Hus vid hus och villa vid villa syntes öfverallt, öfver och under hvarandra, enkla och trefliga, byggda af trä eller tegel, röda, gula och hvita. De skimrade brokigt och tilltalande, voro omgifna af små grönmålade staket med spjälorna i kors och med sinnrikt utskurna grindar, af gröna täppor med doftande rosor och blommande träd och buskar med läckert gröna löf. Och längst ner utefter sjöstranden radade sig äfven hus, stora och små om hvarandra, kyssta af sol, hafsluft och böljesvall.

Åh, det var ett paradisl!

Från den höga grusåsen, där det magra gräset spirade och där små röda och blå blommar drucko solljus och lifslust, var utsikten öfver skärgården där nere utomordentligt härlig. Där låg den under sommarhimmelen med sina holmar och öar, sitt blåa vatten, lätt krusadt af vinden och med speglade solskimmer, och söderut öppnade sig ett vidsträckt perspektiv, en ofantlig fjärd, fannad af hafvet, med ett kolossalt, i solen skinande fyrtorn i fjärran, omgifvet af hus och byggnader.

Mitt hjärta slog högt af jubel och fröjd vid denna hänryckande syn, som tjusade själ och sinnen och lyftade dem ur gruset, vid denna kärlek och poesi, som låg i allt och öfverallt, i luft, haf, solljus och fager natur.

Men ack, jag måste slita mig lös för att fortsätta min färd från den idylliska, okända staden, hvars namn jag ej ens visste och aldrig kan få veta. Åsynen af den villsamma leden där nere bland uddar och öar, vikar och öppna vidder, gjorde mig dock smått orolig, och jag beklagade lifligt, att jag ej hade någon karta med mig. Jag skulle ju både ro och segla och visste ej ens, åt hvad håll jag borde vända stäffen på min farkost. Ja, när allt kom omkring, visste jag ej, hvar jag hade min båt, eller om jag ens hade någon.

Sällsamt i sanning! Men resa skulle jag, så mycket var visst!

Emellertid behöfde jag något styrkande, innan jag satte af till sjös, och såg mig för den skull omkring. Och just i slutningen bredvid mig stod ett gult hus eller rättare en stuga innanför sitt gröna, rutiga staket med den utskurna grinden och omgifven af doftande blommor och buskar. Ena dörren var vidöppen, och på dess öfversta glasruta stod någonting att läsa, måladt med brungul färg

och s. k. skrifstil. Och ehuru det syntes bakfram, med den ställning dörren för tillfället hade, kunde jag dock stafva ihop bokstäfverna till orden: *Soft och kaffe*.

En underlig blandning! tänkte jag ofrivilligt, men steg utan vidare reflexioner fram och kom just lagom för att möta en kvinna, som i handen bar en gammalmodig kaffekvarn, i hvars blanka messingsstrut rågade sig bruna, skinande kaffeböner, hvilka blandade sin angenäma arom med blommornas. Kvinnan satte sig på en stol bredvid dörren på den lilla träverandan, förklarade på min fråga efter kaffe, att det snart skulle vara färdigt, och började ifrigt mala.

I samma ögonblick mörknade plötsligt himlen, en svart molnvägg reste sig i söder och skymde bort fyrtornet och den fagra utsikten, och sjön började betänkligt häfva sig i långa, skarpa, farliga böljor. Folk hördes ropa och beklaga ett sällskap, som just nu befann sig ute på en roddtur, och skyndade ner till båtarnes sedvanliga tilläggningsplats för att i fall af behof bispringa eller råda. Och jag lämnade äfven genast det lilla gula kaffehuset och den malande kvinnan, som ej ens sett upp vid ropen, och ilade ner till den bräckliga träkajen, mot hvilken vågorna kastade sig med fräsande skum på sina kammar.

Därute på den mörknade fjärden bland ilskna, hvitkummiga böljor syntes nu två långa, smala, eleganta roddbåtar, fyllda af en fin publik, damer och herrar. De roddes hastigt och kraftfullt mot land, svängde in i den lilla, nu oroliga viken, lyftes högt och svindlande på böljornas grönhvita ryggar, vaggande hit och dit, och nådde så med några kraftiga årtag kajen.

Främst i den ena båten satt en ung, blek, ytterst distinguerad dam med ett särdeles tilldragande utseende. Jag såg, huru oro och rädsla gripit henne därute på den fräsande, ursinniga sjön med dess nu nästan gråsvarta horisont i söder, ty ångestsvetten stod henne i pannan, små klara droppar rullade ner på de fina kinderna, och de eljes utan allt tvifvel klara och leende ögonen hade ett förskrämt och bönfällande uttryck.

Kajen låg tämligen högt, men båten lågt; och skrämnd och upprörd som hon var, kunde hon säkert icke själf hjälpa sig upp. Jag steg skyndsamt fram, utan att hälsa, utan att blotta mitt huvud, räckte henne mina händer, som hon genast fattade, och lyfte henne ur den vaggande båten upp på den träbeklädda strandskoningen. Men då hon knappast förmodade stå på benen och jag villrådlig och obeslutsam såg mig omkring, hviskade hon:

»Tag mig om lifvet, eljes faller jag!»

Uppmaningen föreföll mig helt naturlig, och jag följde den. Jag lade därför min högra arm om hennes smärta midja och höll henne uppe, utan att bekymra mig om alla de andra, hvilka, förmodar jag, hjälpte sig själfva och hvarandra upp ur båtarna. Egendomligt nog tycktes ingen taga den minsta notis om oss, och ingen gjorde heller min af att bistå den halft vanmäktiga damen.

Lyckligtvis hämtade hon sig rätt snart, återfick färg på sin bleka kind och spänstighet i sin fina figur, och glad öfver denna förändring ville jag draga bort min arm. Men med ett svagt leende sade hon helt förtroligt:

»Ni kan väl åtminstone hålla mig under armen!»

Jag log också och gjorde, som hon önskade. Och så började vi sakta promenera strandvägen fram, medan vågorna hoppade och dansade därute på fjärdarna, och den mörka, ogenomrängliga molnväggen allt fort skymde bort

det skinande fyrtornet och de små husen vid dess fot.

»Jag visste, att ni var här,» sade den främmande damen sakta, »och att vi skulle råkas.»

»Huru?» sporde jag med rätta förvånad. »Visste ni det?»

Och dock, hvad förvånade jag mig öfver? Hade jag å min sida också ej vetat detsamma? Kände jag icke nu i detta ögonblick, att vårt sammanträffande ej var oväntadt, fastän jag ej förr hade tänkt därpå? Jo, förvisso!

Det föreföll mig vara alldeles i sin ordning, att jag på detta sätt gick vägen fram, hållande en ung, älsklig dam under armen och otvunget samtalade med henne om hvarje-handa. Jag visste väl ej hennes namn, ej heller hade jag någonsin sett henne förut, åtminstone ej i verkligheten, men det bekymrade mig platt intet. Ty på samma gång jag konstaterade detta, erinrade jag mig icke dess mindre, att vi visserligen voro bekanta med hvarandra, ja, än mer, vi hade råkats förr någon gång, samtalat förr, skämtat förr... hvar och när visste jag ej, men så var dock förhållandet.

Med några ord vidrörde jag den fara, hvari hon sväfvat, och lyckönskade både henne och mig, att allt aflupit så lyckligt. Därefter öfvergick jag till min förestående afresa och rodden genom den villsamma skärgården, min brist på en god karta och min oro öfver att nödgas gifva mig i väg utan en sådan. Någon ledsnad öfver den förestående skilsmässan från min nyförvärfvade väninna tyckte jag mig dock ej känna.

Hon lugnade mig.

Det fanns ju en bokhandel i den lilla staden, erinrade hon, och där borde det väl finnas tillgång till kartor. För öfrigt, jag visste väl, att hon gärna ville lämna mig en af sina. Därför skulle jag ej oroa mig öfver denna bagatellsak.

»Det vore mycket vänligt af er,» sade jag tacksamt. Men hon stannade och såg förvånad på mig.

»Vänligt?» upprepade hon. »Det vet ni väl, att annat ej kan komma ifråga oss emellan. Mina kartor och allt annat äro ju edra likaväl som mina. Har ni glömt det?»

Och så log hon åt min glömska, och äfven jag kunde ej låta bli att förvåna mig öfver min egen tankspriddhet. Det var ju alldeles på sin plats, att hennes var mitt och mitt hennes.

»Förlåt,» bad jag helt förvirrad, »men jag blef verkligen så öfverraskad af vårt sammanträffande, att jag ännu ej har hunnit hämta mig riktigt.»

»Ja, det var ju naturligt,» medgaf hon. »Det blef jag också, fastän jag länge har väntat på denna stund.»

Och så började vi tala om andra saker allmänna, hvardagliga, men icke dess mindre omgjutna af ett obeskrifligt behag och en sällsam tjusning. Hvarje hennes ord träffade med den ljufvaste klang mitt öra, hennes strålande öga gjorde mig säll och stolt, och det milda förtrollande leendet fyllde mig med hänryckning.

Och fortfarande höll jag henne under den vänstra armen, kände värmen däri, inandades aromen af hennes hår, kände fläkten af hennes andedräkt, snuddade mot hennes kjoll!

Funnos väl lyckligare varelser än vi, ty jag kände och visste, att vår lycka och hänryckning var ömsesidig!

Vi hade under vårt samtal nått strandpromenadens ändpunkt. Här krökte vägen och gick tillbaka åt staden till, nästan parallel med den andra, men med branta stigningar upp emot grusåsen. Under en sällsam känsla

af stilla behag och ogrumlad lycka följde vi den och sågo nu, huru de andra badgästerna, eller hvad det egentligen var för folk, dels följde oss i grupper om två eller flere personer, dels stodo eller gingo här och där. Men om oss tycktes ingen bekymra sig.

Jag började litet närmare och förstulet betrakta min okända och dock så väl kända följeslagerska. Hon var af medellängd, med en smidig, elastisk figur, var iklädd en enkel, mörk dräkt utan öfverplagg och rörde sig utomordentligt mjukt och behagligt. Hennes ansikte var blekt med fina, älskliga drag; en lätt böjd näsa, en liten röd mun, som ofta drogs till ett leende, hvarvid små gropar bildade sig i kinderna, och klara, blåa, sällsamt skimrande ögon gjorde henne synnerligen älskvärd och betagande. Och så rösten! En mjuk, angenäm, melodisk röst, en ledig konversation, ett rörande förtroende till mig, ett barnsligt, oskuldsfullt behag... allt detta både grep och fängslade mig i högsta grad.

Jag kunde ej låta bli att sakta trycka den mjuka armen och skattade mig lycklig, som alldeles oförtänt fått en så älskvärd varelse i sällskap.

»Ni må tro, att jag var rädd,» sade hon bland annat och log, och det föreföll mig, som om en guldring därvid fallit ur hennes mun, alldeles som i sagan. »Men när jag såg er stå på kajen och vänta, så blef jag lugn igen. Tycker ni inte, att det är roligt att få träffa mig? Vi äro ju gamla bekanta.»

Ja, nog var det roligt, det skall Gud veta, och nog voro vi gamla bekanta, tyckte jag, men huru och från hvilken tid, det var mig lika fördoldt som min dams namn. I alla händelser var det länge, länge sedan vi träffats.

Vägen bar nu uppför, hvilket gaf henne anledning anmärka, att detta nog inte var någon vidare lämplig ort för velocipedåkare, så backiga och ojämna som vägarne voro.

»Åker ni velociped?» frågade jag förvånad, ty jag kunde aldrig tänka mig slikt.

Också besvarade hon min fråga nekande. och så nådde vi så småningom den höga åsens krön, från hvilken utsikten var så hänförande. Vi stannade däruppe förstummade, sida vid sida, men slutligen hviskade hon:

»Har ni någonsin sett en vackrare tafla?»

Jag såg på henne och log, och hon log tillbaka, men med en drömmande blick i sina ögon. Men fager var taflan: i söder molnet, blåviolett och guldkantadt, döljande fyrtornet och hämmande utsikten; nedanför oss hvit-skummiga vågor, blågröna och glittrande i solljus; öar och holmar, lummiga och lätta; sund och vikar, långa och glänsande; idylliska hus och boningar bland blommor och grönt; och däroftvan himmelen, hälften klart blå, hälften mörkt violett.

Hon såg ut öfver den vida, sköna panoraman, men jag såg mest på henne. Och så frågade jag helt burdus:

»Men hvad heter ni då? Hvar är ni ifrån...?»

Hon log och hotade mig med fingret.

»Fy, så näsvist!» sade hon. »Men det borde ni väl veta!»

Jag böjde ödmjukt mitt huvud och medgaf, att jag borde veta det, vi voro ju på något outrannsaktigt sätt gamla bekanta och goda vänner, men ändå, ändå...

»Har jag frågat, hvad ni heter?» fortfor hon skälsmaktigt. »Vi känna ju hvarandra sedan fordom.»

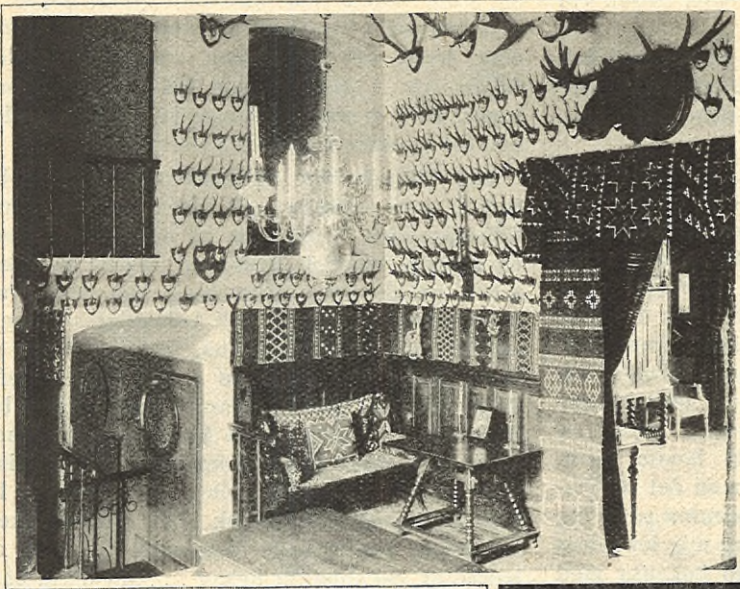
Ja, det var ju mycket sant, insåg jag, jag kände det ju inom mig, men hon måste förlåta mig...

»Eljes så heter jag ju... minns ni inte det?... nå?... Ellen... Ellen Moubert!»

Och åter log hon sitt bedårande, guldkim-

finnas å de flesta apotek, i parfymaffärer och hos hrr handlande. Partiförsäljning för Sverige hos Stockholm. Bendix, Josephson & C:o, II Regeringsgatan

Tandlakare dr Geo. Forssmans Tandpulver, två slag, Tandpasta, Tandtinktur nya preparat för tändernas vård

JAKTTROFÉRUMMET PÅ SKABERSJÖ.

rande leende, där hon stod tätt intill mig. Och nu gick det upp ett ljus för mig.

Det var ju alldeles klart, att hon måste heta Ellen Moubert! Hon kunde naturligtvis ej heta något annat! Ellen Moubert! Ja visst! Naturligtvis!

»Nåå?» sporde hon, och de klara ögonen strålade. »Minns ni?»

Ack, visst borde jag väl minnas, fastän jag ingenting mindes. Men namnet vibrerade dock i min själ med en sällsam, välbekant klang. Jag kände det ju och kände henne ock, ehuru jag ej kunde förklara på hvad sätt eller erinra mig, när och hvar vi sammanträffat. Men barndomsvänner voro vi, vi hade varit i sällskap förr, hade jollrat med hvarandra förr, lett emot hvarandra förr. Voro vi ej fränder? Jo, alldeles visst! Vi voro två, men dock en, och läste obehindradt hvarandras tankar, anade hvarandras känslor.

»Ett förtjusande namn!» sade jag med fullaste mening. »Er fullkomligt värdigt!»

Men nu måste jag släppa hennes arm. Ett par unga, eleganta herrar kommo fram, Gud vet hvarifrån, för att tala med henne. De voro synbarligen väl bekanta, jag steg ett par steg åt sidan, och tänkte med döden i hjärtat: Nu är det slut! Slut!

En gosse om en 8 à 10 år syntes också. Han tycktes hafva gjort Ellen Moubert någon tjänst eller utträttat ett ärende åt henne, så föreföll det mig, ty de tre sågo på honom under sitt samtal, som för öfrigt ej räckte många minuter. Efter detsamma slut gingo de båda herrarne sin väg, utan att hälsa damen eller se åt mig, och äfven gossen försvann. Min väninna, hvars ansikte under samtalets

gång haft ett allvarsamt uttryck, vände sig nu åter emot mig med sitt varma, solljusa leende och lade skälmaktigt sin arm i min, hvarefter vi följde efter de båda främlingarne. Och ånyo smälte mitt hjärta af hänryckning och fröjd och ånyo tyckte jag mig vara den sällaste varelse på jorden.

Jag observerade nu, att hon i högra handen bar två korgar, som syntes mig vara alltför simpla för en så fin dam, och bad att få bära den

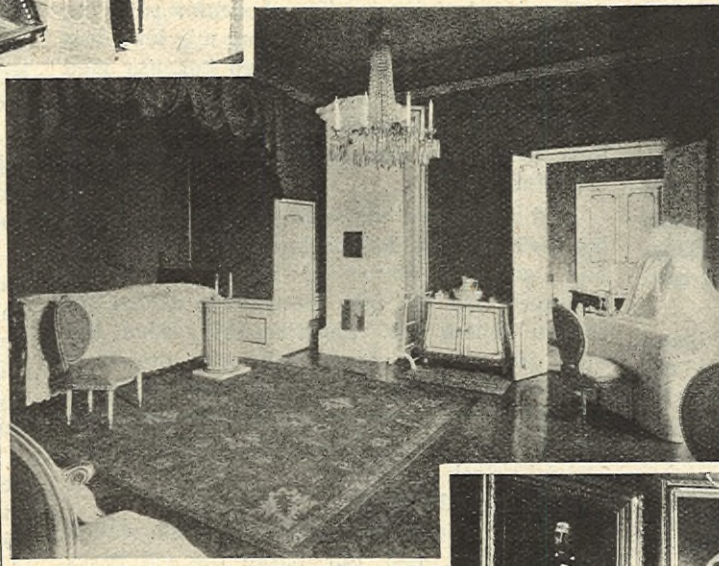
Och staden med dess röda, hvita och gula hus bland gröna täppor! Aldrig ser jag den mera! Aldrig står jag mera på den blomprydd grusåsen med dess hänförande utsikt öfver vattnen och land och med det skinande, himlastormande fyrtornet i fjärran! Aldrig andas jag mera den rena, stärkande hafsluften! Aldrig!

Det var en dröm, alltsammans! Ack, kunde det väl vara annat!
ERIK.

HUFVUDSAK OCH BISAK.

»HJÄRTAT af all lärometod är att väl veta skilja hufvudsak från bisak och framhålla den förra med underordnande (icke utplånande) af allt, hvad som hör till den senare.»

Så väl jag kommer ihåg detta citat från den tid, då jag som barn läste franska grammatikan. Jag lärde mig det då utantill samt gick ofta och funderade på meningen, hvilken jag dock först rätt förstod, när jag blifvit äldre. Då insåg jag, att hela vår lefnad var, så att säga, en skola, där vi, tyvärr ofta, till vår egen skada ej förstå att skilja hufvudsak från bisak, då ej någon finnes till hands att upplysa oss därom; ty i vår kortsynthet föredraga vi ofta skal framför kärna. Ungdom och visdom pläga

KEJSARENS SÄNGKAMMARE PÅ SKABERSJÖ.

ena. Hon räckte mig den, men förvånad märkte jag, att den innehöll litet hö och skräp, såsom om däri förvarats glas eller någonting annat bräckligt.

»Detta får jag väl tömma ut?» sporde jag och såg på henne.

Äfven hon såg på mig med sin underbara blick och log, så att små gropar bildades i de mjuka kinderna. Hon tycktes ämna säga någonting, då ett förfärligt buller hördes, allt insveptes i töcken, den älskliga Ellen Moubert försvann, jorden tycktes darra, och den lilla täcka staden vara färdig att störta samman.

Gripen af fasa öfver allt detta och af ett brinnande begär att finna min dam, att rädda henne eller dö med henne i min famn, trefvade jag ångestfullt och med dödens förtviflan i hjärtat omkring i mörkret. Jag ville ropa, jag ville kämpa mot elementen, jag ville anstränga mig till blods . . . då jag vaknade, just som klockan slog 7 på morgonen och solen sakta silade sig in genom den nedfällda rullgardinen,

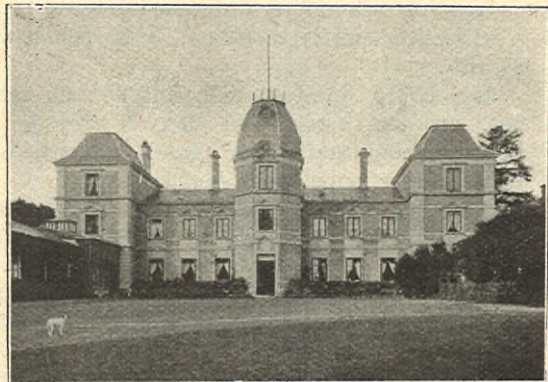
Ack! Det var således endast en dröm, och en dröm, hvars like väl aldrig mera består mig! Aldrig får jag mera se den förtjusande Ellen Moubert, aldrig! Aldrig samtala med henne, stödja mig på hennes fina arm eller stödja henne! Aldrig se hennes underbara blick, hennes tillbedjansvärda leende! Aldrig höra hennes melodiska röst! Aldrig tjasas af den lätta skiftningen i hennes bleka ansikte! Aldrig vidröra fiiken af hennes klädning! Aldrig!

Roikjer foto.

RÖKRUMMET PÅ SKABERSJÖ.

ju sällan följas åt, därför får man ej så mycket undra öfver, att de unga dragas och lockas af det, som smeker sinnena, och att de så lätt glömma felstegens följder, som de sedan få tungt uppbära under ett kanhända långt och bittert lif. Men äfven föräldrarna äro ofta ej utan skuld, då de ej från början lära sina barn att skilja hufvudsak från bisak. Se denna moder, hvilken fått den största välsignelsen, ett litet barn, att vårda och uppfostra, huru hon öfverlämnar dessa dyra plikter åt andra för att lefva sitt lif i nöjen och njutningar, eller ock i dådlös verksamhet försummar dem! Se denne fader, för hvilken hemmets tränga värld är en underordnad bisak, hvars bördor han utan tvekan lägger på svagare skuldror för att utan tvång följa sina böjelser, sina syften! Lyckliga de, hvilka under lifvets mången gång hårda skola hafva lärt den bästa metoden — den att väl veta skilja hufvudsak från bisak, det väsentliga från det oväsentliga!
BIEN.

Roikjer foto.

SNOGEHOLMS SLOTT.

MEISSNERSKA KAPELLET VID BERNS' SALONGER.

A. Blomberg foto.

ETT JUBILEUM I TONER.

STOCKHOLMARNE ha sin Aug. Meissner,

liksom kopenharnarne hade sin »gamle Lumbye». Den senare har för alltid afträdt från orkesterstraden i Tivoli, men Meissner svingar fortfarande taktpinnen i Berns' salonger, och han gör det alljämt med samma vakenhet, med samma konstnär-intresse, fastän tre decennier hunnit förflyta sedan den dag han första gången i spetsen för sin orkester lät tonmassorna stiga under takhvalfningen i detta huvudstadens populära förlustelseetablissemang.

Trettio år, bokstafigen genomlevade i rök och damm, för att midt i kretsen af punschdrickande och sorlande människor föra den musikaliska konstens runor med den äran — det kan stundom blifva ett riktigt sisyfusarbete! Aug. Meissner har nog också mer än en gång funnit, hur omöjligt det är att skörda fikonen af tistlar, eller med andra ord, hur svårt en rättskaffens stockholmare har att glömma punschen för Beethoven och Wagner.

Men å andra sidan har M:s trägn och arliga arbete verkligen i många fall haft det goda med sig, att kafépubliken fått en viss musikalisk uppfostran, ehuru varietéens banala och smakfördärfvande prestationer under några år gjort allt hvad de kunnat för att motverka den konstnärliga smakens höjande hos vår nöjeslystna och ytliga publik.

Emellertid har nu hela den groteska skaran af jonglörer, ekvilibrister, illusionister och duettister dragit sina färde från Berns' salongers estrad för att lämna Aug. Meissner i okvald besittning af densamma.

Och när han i afton — sin hederskväll — mottager publikens hjärtliga hyllning och tack för »långvarig och trogen tjänst», innebär den förvisso samtidigt en önskan, att han ännu länge, oförtrötadt som hittills, måtte synas på sin post.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

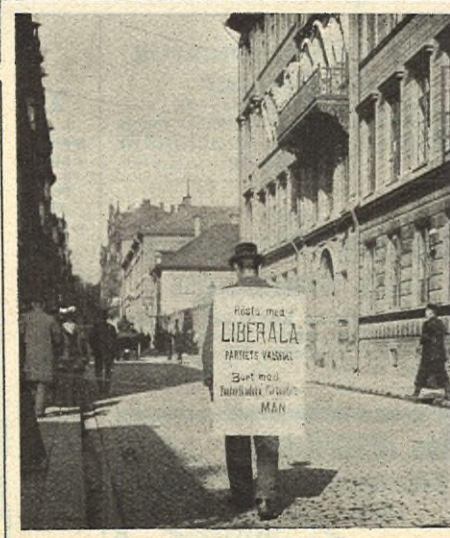
ANDLIG SKANDINAVISM är en rörelse, som just nu, när århundradets sol börjar dala, spirar upp i vårt grannland på andra sidan Sundet.

Det är cirka tjugufem år, sedan den politiska skandinavismens flammande entusiasm jordades med sina svärd och sköldar, och ingen eld har sedan dess lyst ur den ättehögen.

Nordens tre länder ha närmast varit att likna vid tre bröder, som af lifvet förts på så långt skilda vägar, att de, när de någon gång träffats, känt sig helt främmande för hvarandra. De ha knappast förstått

hvarandras tungomål och ännu mindre hvarandras sinnelag, ehuru de ha så mycket gemensamt i själsanläggning, i språk och kulturell odling.

»Nordiska föreningen» är namnet på ett i Köpenhamn nyligen bildadt förbund, som har till huvudändamål att befrämja samförstånd och samlif mellan Nordens folk. Själén i det hela och föreningens ordförande är professor Poul la Cour från Askov, hvilken härom dagen i den danska huvudstaden, inför ett auditorium af cirka 300 personer, i ett eldande föredrag utvecklade föreningens planer och syften. Han har nu för afsikt att hålla liknande föredrag i Lund, Stockholm och Upsala, för att väcka svenskarnes intresse för idén och få dem att aktivt understödja densamma genom att själfva bilda

NÄR STOCKHOLM VÄLJER RIKSDAGSMÄN.

mera blef han vicedirektör vid Köpenhamns nyupprättade meteorologiska institut och sysslade samtidigt med uppfinningar, bland hvilka han år 1874 fick färdig fonotelegrafen, en mångfaldstelegrafi med särskilda elektriska strömmar. År 1876 uppfann han tonhjulet och erhöi då ett statsunderstöd af 15,000 kronor. Vidare har han upfunnit spektrotelegrafen och andra märkligare användningar af nutidens naturvetenskap.

Sedan 1878 innehar han anställning vid folkhögskolan i Askov och bär sedan 1894 professors titel.

När den framstående vetenskapsmannen nu gästar vårt land i den ädla afsikten att söka länka Nordens andliga intressen närmare vid hvarandra, vill ju optimismen gärna tänka, att denna eriksgata ej skall varda gjord förgäfvad. Ty om vår själfständighet skall bestå, när de stora nationerna när-gånget granska oss genom sina fältkikare, måste det förvisso bli genom sammanslutning af det bästa i vår kultur, af det högsta och renaste i våra andliga sträfvan.

NÄR STOCKHOLM VÄLJER RIKSDAGSMÄN, sker detta i lugn och ro, som om alls ingenting af vikt vore å färde. Ingenting i gatutrafiken anger, att den politiska kampens spänning behärskar sinnena; människorna gå med sin vanliga svenska stelhet mellan sina hem och sina arbetslokaler, titta med sin vanliga, litet indifferent blick genom butikernas skyltfönster på de utlagda varorna eller glida in på sina stamkaféer, där den

vanliga whiskygroggen serveras dem vid det vanliga bordet af den vanliga kyparen.

Under tiden skymtar måhända längst bort i ett gatuperspektiv en s. k. sandwichsman med ett hvitt plakat på ryggen, på hvilket läses i svarta jättebokstäfver: *Rösta med liberala valmansföreningens lista!* Men det är också i Stockholms gatufysionomi den enda lifsytringen af det pågående riksdagsmannavalet, och man kan vandra många gator i ända, innan den upprepas.

Nalkas man vallokaler, hejdas man kanske på ett mycket godmodigt sätt af några personer, som täfva om att få öfverantvada en de olika parti-gruppernas röstsedlar, medan några stora tryckta plakat, likt ruskprickarne i en trång farled, varna för valpolitikens många undervattensskar.

Men som en erfaren navigatör på de politiska böljorna går man naturligtvis klar genom den farliga passagen och når valurnan, som ännu har godt utrymme för de glest fallande valsedlarne.

Det är först senare på dagen, när fabrikers och verkstäders stora arbetarskaror strömma till, som köbildningen börjar utan-

POUL LA COUR.

för vallokalerna, hvarefter intresset fram emot midnatt kulminerar i små folksamlingar framför en eller annan tidningsbyrå, hvarest valresultaten anslås i de upplysta fönsterna.

En amatörfotograf, som under valdagen gick på jakt efter några mera säregna motiv, än hvad det vanliga hufvudstadslifvet har att erbjuda, lyckades helt »en passant» fånga några valsituationer, som igenfinnas i vårt dagsnummer. En af dem återger ingången till Klara vallokal; på trappan synes en af Stockholms populäraste personligheter, hvilken nysst varit inne och aflämnat sin röstsedel. Den andra bilden framställer en grupp röstsedelutdelare och plakatmän utanför Kungsholmens vallokal, medan den tredje ger en bild från Drottninggatan med en vandrande skyltman.

EN ENLEVERINGSHISTORIA FRÅN FORNA DAGAR. IDUN MEDDELAD AF MARI MIHI.

PÅ EFTERFÖLJANDE sätt berättade min salig moders syster, fru Sigrid Sture, fru till Salstad och Gjaddeholm, att det gick till, när herr Erik Gustafsson Stenbock förde vår salig moders syster, Magdalena Sture, ifrån Hörningsholm.

Anno 1573 julafton kom han till Hörningsholm och var där allt öfver nyåret, och då förärte han mormor och alla hennes döttrar sköna nyårgåfvor samt hennes präst och annat folk, som han ock åtskilliga gånger förr hade gjort, och drog så dädan några dagar efter och kom igen veckan före palmsöndagen, hafvande sin syster, fru Cecilia, grefvinnan, med sig.

En dag eller två därefter han var ditkommen, förde han vår moders syster bort, och det gick så till:

Om morgonen kom moster fru Sigrid in uti Rundelen, där mormor och alla mostrarna plägade ligga. Då stod moster fru Magdalena på knä i det nedersta fönstret, som är gent emot dörren och grät så bit-

terligen; då hon fick se moster fru Sigrid, stod hon upp, så böd moster fru Sigrid henne god morgon och sade till henne: »Gud välsigne Eder, I hafven en god gärning för handen.» Då svarade hon: »Gud gifve han vore god.» Därtill moster fru Sigrid svarade: »Visst är det godt, att man med tårar kan göra sina böner för Gud;» svarade hon: »Ja det är nu så,» och sade till moster Sigrid: »Min aldra käraste syster, om alla de mina förlåta (d. v. s. öfvergifva) mig, så vänder dock icke Edert trogna hjärta ifrån mig.» »Min aldrakäraste syster, hvi hafven I sådant tal till mig,» sade hon, »jag tror intet, att I viljen göra skälm af Eder, det har ingen varit i Sturesläkten, som så har ställt sig, att vi skole vända våra hjärtan ifrån dem.» Då begynte hon bitterligen att gråta och sade: »Ja, jag säger nu så.» I detsamma ropade mormor moster fru Sigrid in till sig i den lilla kammaren inom Rundelen, och strax därefter gick moster Magdalena in i Rundelstugan, där moster fru Sigrid plägade ligga inne, och tog syster jungfru Kristina Bjelke, som då var liten, och satte henne på bordet och lekte med henne. I detsamma kom herr Erik in och hälsade henne och sade så här till henne: »Käraste fröken, viljen I så se den hästen, jag hafver förärat Eder; han står nu nere på borggården.» Då svarade hon »ja,» och tog han henne under armen och förde henne genom den dörren, som vette ut i förstugan. Då han kom till dörren, sade han åt moster fru Sigrids jungfru, som hette jungfru Malin Björnsson, herr Erland Björnssons dotter, den hon kallade sin dräng, »kommer och följer mig;» sade hon till en gammal hustru, som hette Lucia, amman, och hade ammat morbror Nils Sture och moster fru Anna Sture och alltsedan varit hos mormor, »följen I mig ock, mor.» Då stodo bägge upp ifrån sin gärning och följde henne ned. Då de kommo neder på borggården, stod hästen för slädan i porten under hvalfvet. Där satte han moster i slädan och jungfrun med sig, steg så själf bak på slädan och begynte köra nedåt sjön, och när han körde bort, stod mormors präst och mera af folket på borggården, hvilka mente de skulle draga på jakt, och väntade, att de andra mostrarna skulle komma efter. Vid det hustrun såg, att han körde nedåt sjön och be-

gynte köra fort, så ropade hon och sade: »Kära fröken, hvarest viljen I nu? Tänken på min nådiga fru! Får hon veta, att I drager allena bort, så blifver hon vred.»

Då tog han en kort bössa och satte för hennes bröst, sägandes: »Tiger I intet, så skolen I aldrig ropa mer.» Då de voro komna ned på isen, så kommo ifrån den sidan vid berghagen femtio hofmän och ifrån djurgårdssidan femtio hofmän, hvilka redo på bägge sidor om slädan. Dessa hade hertig Karl förut lånat honom. Alltså körde han det forstaste hästen orkade löpa och hvilade inte förr än i Svärdsbro länsmansgård. Där drog han in och hofmännen kringrande gården, så att där slapp ingen ut eller in. Där voro både skraddare och skinnare, som gjorde kläder åt henne och alla dem, som han hade med sig, förty hon drog med sitt bara hufvud, som hon gick och stod, ur sin fru moders hus.

Då min moster fru Margareta oförmodandes gick till fönstret och fick se moster fru Malin sitta på hans släde, och att han körde så fort, begynte hon ropa och säga: »Visst förer herr Erik bort syster Malin,» och ropade hon så högt, att mormor och moster fru Sigrid fingo höra henne ropa. Dock visste de intet, hvad det var, utan tänkte, att ett af moster fru Sigrids barn hade fallit ut genom fönstret, och sprungo så ut genom kabinettet, där de sutto, och sporde hvad som fattades. Då sade moster fru Margareta: »Herr Erik förer bort syster Malin.» Då lopp min mormor och moster fru Sigrid ned för trappan, och då mormor kom i trappan, besvimmade hon och föll neder. När hon kom sig före igen, och för ömkeligt rop och gråt knappt kunde tala, bad hon moster fru Sigrid strax sätta sig i slädan samt draga efter henne, det moster fru Sigrid strax gjorde.

När hon kom till Svärdsbro, ville intet herr Erik släppa någon af hennes folk in i gården. Men efter ett långt tal släppte han allena hennes släda in, och sutto hofmännen på hästar rundt omkring gården. I förstugan stodo fyra knektar med laddade långa hakar för dörren, när hon gick in. Då hon kom in och med hjärtans tårar fick se sin syster Malin, förtalte hon henne sin fru moders ymkliga klagan och hjärtans gråt med hög förmaning, att

böra icke underlåta att begära våra proffer.
Specialitet: Nyaste sidentyger för brud-, sällskaps- och promenadoletter.
De utvalda sidentygerna sändas till Sverige endast direkt till privatpersoner tull- och fraktfritt till hemmet.
Schweizer & Co., Luzern (Schweiz.)
Sidentygs-Export. (D)

DAMER, HVILKA KLÄDA SIG EFTER NYASTE MODET,

Singers Original-Symaskiner

— äro de bästa. —

Säljes i Stockholm endast

15 Fredsgatan 15, Singers filial.

Köp alltid radiatorsmör!

Kurs i Sjukgymnastik och Massage

från 1 Okt. 1899 till Maj 1900.
Upplysningar och prospekt erhållas genom
Doktor O. Wide, Stockholm.
Vasagatan 20. (G. 87805)

Kurs i Sjukgymnastik och Massage

gifves af medicine kandidat **A. Kjellberg**, legit. sjukgymnast. Prospekt på begäran. Adr.: Stockholm, Mästersamuelsg. 64. Allm. tel. 667. (S. T. A. 61910)

Hos JOSEPH LEJA

Kongl. Hofleverantör,
Stockh.

Engelska Damfilthatten
just inkomna från
kr. 4.50 till
högre pris.

Clara Fabriks

Stearinljus

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.

Hushållsräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Slakteriaktiebolaget Norrmalms, Stockholm,

Koncentrerade Bouillon

rekommenderas såsom den bästa och billigaste i handeln förekommande bouillonsort.

GEFLE MANUFAKTUR-AKT.-BOLAGS

Oblekta, Blekta och Färgade

VÄFNADER

försäljas i parti från kommissionslagret

i STOCKHOLM hos **ADOLF BODELL**

Skyddsstämpel.

Konstslöjdatelier,

Karlavägen 6.

Undertecknade, som genomgått Högre Konstindustriella Skolan i Stockholm, motfaga från den 5 oktober elever i läderplastik, gyllenläder, akvarell- och porslinsmålning, träskärning samt slöjd efter Nääs-metoden etc.

Undervisningsstider f. m. 10—2. Eftermiddagslektioner 3 gånger i veckan. Pris per kurs, 50 timmar, 20 kr. Referenser: Hrr Rektor V. Adler, Direktör O. Salomon. Anmälningar mottagas hvarje dag 12—1 Brännkyrkagan 2 A, II. Rikstel. 3152. ELIN SCHULDHEIS. SIGNE WIDEGREN.

F. Uhnér & Co., Östskottsortiment af
Möbelyger, Gardiner, Portiärer, Borddukar, Mattor
— Etablerad 1866 —
22 Fredsgatan 22.
— Reelt och billigast. —
Proffer utlämnas till landsorten.

I Carolina Östemans Handarbetskola,

Lästmakaregatan 14 & 16,

lämnas undervisning af skickliga lärarinnor till äldre och barn i alla slags Slät- och Konst-sömnader, Märkning, Filetguipure, Knyppling, Macramé, Träsnideri, Glödriming, Läderplastik, Glasetning, Spån- och Bastarbeten m. m. Fritt val af arbete och tid. Tillträde när som helst. Billiga priser. Prospekt på begäran.
Broderier, Märkning, Uppritningar och Monteringar utföras på beställning.

Kofjuvelerare
K. ANDERSON
1 Jakobstorg
• STOCKHOLM •

Tandläkare TOM von HALL.
— 15 Stureplan 15. —
Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.
Allm. Telefon 5848.

Inf. gen. Red. af Läkareförteckningen.
D:r MAGNUS PONTIN,
Smålandsgatan 20.
Kl. half 11 o. half 3. A. t. 15290. Riks 4183.
Företrädesvis: Mag-, Tarm- och Kvinnosjukdomar. (G. 88446)

Tandläkare Sjögquist
Drottninggatan 68, Stockholm.

Tandläk. Elias Widfond,
25 Regeringsgatan 25.
Träffas kl. 10—2 och 1/5—1/6 e. m.
Plomb. och insättning af artificiella tänder.

Tandläkare G. W. Widfond
Drottningg. 74. — Rikstel. 2754
OBS! Garanti för hållbarhet.

Tandläkare WIBOM,
Östermalmstorg 1.
Mottagningstid 10—12, 6—7.

Tandläkaren D:r Erik G. Åkerlund
har efter fleråriga studier och praktik i Nord-Amerikas Förenade Stater öfvertagit och fortsätter Tandl. Carl Rosanders praktik i nr 86 Malmkilnadsgatan.
Rådfrågningstid 12—1. Allm. tel. 5763.

Damhårarbeten.
Peruker, Benor, Flätor, Länkar m. m. i tusental hos Herr och Fru E. MALMBERG, 58 Klarabergsgatan 58.

hon skulle följa henne tillbaka till sin fru moder igen, så hade hon lofvat att förlåta henne allt det hon hade brutit henne emot. I det att hon där länge teg stilla till, förmante min moster fru Sigrid henne på nytt, att hon inte så högt skulle bedröfva sin moder, utan efterkomma denna hennes begäran, eljes blefve hon en orsak till hennes död.

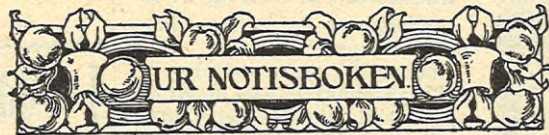
Då svarade hon med hjärtans tårar: »Där I kunnen försäkra mig, att fru moder vill bevilja, att vi måtte få äga hvarannan, efter jag så högt har förpliktat mig med honom, vill jag följa Eder tillbaka igen.» Då svarade min moster fru Sigrid, att hon intet kunde försäkra henne därom, därtill moster Malin svarade: »Ja, så är den första villan värre än den sista,» och grät bitterligen. I detsamma kom herr Erik in och bad min moster fru Sigrid draga tillbaka igen och sade: »Henne får I intet med er.» Dock blef hon där en stund med hjärtans ångest och ville intet så låta visa sig bort.

I det min moster lagade sig att draga ifrån Hörningsholm efter dem, så kom fru Cecilia, grefvinnan, ur sin kammare löpande till mormor, där hon låg på trappan, och beklagade, att hennes broder så högt hade gjort min mormor emot. Då sade hon och besvor, att hon intet visste däraf, icke heller hade det trott, att min kära moster skulle taga det vredligen upp. Då vände min mormor sig till henne och sade:

»Faren fan i våld. Gud straffe både Eder och Eder bror. Och hafven I nu varit i råd med honom att röfva mig mitt kära barn, så dragen nu efter till honom, att henne ingen spott och skam må ske.» Då satte fru Cecilia, grefvinnan, sig i sin släda och drog efter dem den väg hon väl visste och kom till Svärdsbro, förrän moster fru Sigrid reste bort. När moster fru Sigrid frågade fru Cecilia och herr Erik, hvart de aktade sig med henne, svarade herr Erik: »Åt Visingsö, till min syster Beata, grefvinnan, vill jag föra henne. Där skall hon blifva, till dess jag kan få hennes fru moders samtycke, att vi må komma tillsammans.» Då bad min moster fru Sigrid fru Cecilia, grefvinnan, följa henne dit. Då svarade herr Erik: »Ja, min syster, det har jag redan bedit henne om.» Alltså bjöd min moster fru Sigrid henne god natt med hjärtans ångslan

och tårar på bägge sidor. När nu moster fru Sigrid ville gå bort, bad fru Cecilia, grefvinnan, och herr Erik moster, att hon ville mäkla i denna deras sak hos fru mormor och så laga, att min mormor ville gifva sitt samtycke därtill, att de måtte äktas, hvilket moster lofvade, så mycket hos henne stod att göra och drog så dädan. Vid det hon kom till Hörningsholm, fann hon mormor nyss vara buren af trappan upp i Rundelen och lagd i sin säng. Och var hennes ymkeliga klagan, liksom då moster drog ifrån henne, hvilken yppades då än mera, när moster kom hem igen och icke hade moster Malin tillbaka med sig.

(Forts.)

ÅTER I HEMLANDET! Kristina Nilsson, grefvinnas di Casa Miranda, har anländt till egendomen Gårdsby i Småland för att tillbringa några veckor i hembygden. Grefvinnan har till Smålands museum öfverlämnat en dyrbar samling smycken och dräkter, burna i Margaretas, Ofelias m. fl. roller. En särskild afdelning i museet kommer att ordnas därför.

FRÅN VÅR SVENSKA KOLONI I PARIS meddelas, att en af dess mest kända kvinnliga medlemmar, fru Emilia Lindström, född friherrinna Ehrensvärd, här om dagen afidit dörstades efter ett långvarigt lidande. Ehuru hon själf sedan många år tillbaka hade att bära en smärtsam sjukdom, var hon städe för fattiga skandinaver i Paris den trogen välgörarinna. Hennes begrafning blef därför till en sorghögtid för hela den nordiska kolonien. Jordfästningen förrättades af pastor N. Söderblom i den vackra lilla svensk-norska kyrkan. Vid densamma närvaro ett stort antal släktingar

Vid

HYLINS EKONOMI-TVÅL

tvätt af linne, ylle och färgade saker använd

hvilken finnes att tillgå hos alla Parfym- och Detaljhandlande.

och vänner till den aflidna, af hvilka flere ankommit från Sverige och Norge direkt för detta ändamål.

ETT IDEALHEM FÖR ARBETERSKOR. Föreningen Hemmet för arbeterskor bereder till första veckan i november en försäljning till förmån för sitt hem vid Kungsholmsgatan 26. Detta hem skall nämligen den 1 oktober utvidgas, så att där kan beredas plats för 25 arbeterskor. Två och tre tillsammans få arbeterskorna där — mot samma hyra som vanligen betalas för att »bo inne» i öfverbefolkade, ofta osnygga bostäder — bo i ljusa, trefligt möblerade rum med goda sängar. Samlingsalen, där piano och bibliotek finnas, är öppen hvarje afton, och i de två köken få arbeterskorna tillreda sina morgon- och aftonmål. Några kvällar i veckan är samlingsrummet öppet äfven för utom Hemmet boende arbeterskor, då sångöfningar, sykurer och läsafnär anordnas. Två gånger i månaden från oktober till maj hållas större samkväm med musik, föredrag, lekar o. s. v., då arbeterskor från olika fabriker inbjudas.

På Hälsovännens förlag å 2,25 kr.

Våra barns fostran och vård

af prof. SEV. RIBBING, 2:dra uppl., med författarens porträtt och 24 teckningar. »Boken borde finnas i hvarje hem och följt studeras». (Sv. Sändebudet.) »Om man nu icke anser våra barns fostran och vård i både fysiskt och psykiskt hänseende vara värd 2 kr. och 25 öre — ja, då kunna vi icke göra något därtåt.» (Hemlandsposten.)

Firma-Märke.
Allm. Telefon 7933.
Riks- 5069.

Aktiebolaget Gardin-Magasinet.

Specialaffär för GARDINER och afpassade MATTOR.

Profver sändas till landsorten.

Stureplan 2. Stockholm.

Bästa bröstkarameller äro de Canabe.

STOCKHOLMS INTECKNINGS-GARANTI-AKTIEBOLAGS
BRAND- och DYRKFRIA
FÖRVARINGSHVALF

(öppna alla söckendagar kl. 1/2 10—4)
Innehållande c:a 1,650 st. skåpfack. Arlig hyra för fack, beroende af storleken, 20, 25, 35, 50 kronor. Testamenten, Gåfvobref och dylika handlingar emottagas till förvaring; äfvenledes emottagas värdepapper i öppet förvar. (S. T. A. 55185)

Nordiska Museets Lotteri 1 Nov. utlottas 540,000 kr.

Nordiska Museets Lotteri i 8,223 vinster, däraf å

Nordiska Museets Lotteri 50,000, 10,000, 5,000, 1,000,

Nordiska Museets Lotteri 500 kr. o. s. v. Pris för

Nordiska Museets Lotteri lott 10 kr., beställn. till

Nordiska Museets Lotteri landsorten åtföljd af likvid

Nordiska Museets Lotteri och 40 öres porto.

Nordiska Museets Lotteri Fredsgatan 32, Stockholm.

Öppet 10 f. m.—8 e. m. (G. 87892)

Köp Helsingborgs Galoscher,

billigare, men i alla afseenden fullt jämförliga med ryska. (S. T. A. H. 4529)

Wettergrens Manufakturaffär,
— Göteborg —
sänder på begäran och franko direkt till förbrukare profver på säsongens nyheter i

Klädningsstyger

i siden och ylle.

Rikstel. 1781. Begär profver!

Husmodersskolan,

hvars uppgift är att åt unga kvinnor ur de bildade klasserna lämna teoretisk och praktisk undervisning i matlagning och öfriga detaljer vid hemmets skötsel, har åter börjat sin kurs den 15 september. Nya anmälningar emottagas.

Läroämnen äro:
Hälsolära, födoämneslära, praktisk matlagning, hushållets ekonomi. Lokal: Drottninggatan 67, 1 tr.

Fru **Carolina Lilljekvist,**
Föreståndarinna.
Prospekt tillhandahålles äfven genom Fredrika-Bremer-Förbundet, Stockholm.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.-B.
Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm
rekommenderar sina tillverkningar af:
Lager-Öl, Lagerdricka
Pilsner-Öl, Iskällare-Dricka
samt såsom specialitet:
Pilsner-Dricka
Allm. telef. 36 56. Rikstel. 18.

Pensionnat de jeunes demoiselles.
Maison de premier ordre. Education soignée. Vie de famille agréable. Confort moderne. Demander le prospectus aux Directrices Mlles Guillaume, Rosevilla, Neuchâtel (Suisse). (H. 8303 N.)

Lektyr!

Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjudas för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt:

Idun 1893 (nr 1 felas)	2: 25
Idun 1894 (komplett)	2: 25
Idun 1895 (julnumret oberäknadt)	2: 50
Idun 1896 (d:o d:o)	2: 50
Idun 1897 (d:o d:o)	3: —
Idun 1898 (med juln.)	3: 50
Iduns julnummer 1894	0: 20
Iduns julnummer 1898	0: 55
Barngarderoben 1898 (12 n:r)	1: —
Kamraten 1894 (nr 19 felas)	1: 50
Kamraten 1895 (nr 7 felas)	1: 50
Kamraten 1897 (nr 18 felas)	2: —
Kamraten 1898	2: —
Turisten (19 n:r)	1: —

Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noga uppgifvas, hvilken af ofvannämnda årgångar som önskas.

Exp. af Idun.
Sparkassa 5 1/2 proc.
Aktiebolaget
Stockholms Privat-Assistans.
Bank- & Hufvudkontor
16 Regeringsgatan 16.

Fotograf,
Drottninggatan 29 A.
Specialité: Konstnärligt utförda porträtt i kol- eller Pigmenttryck.

Husmödrar!
Spara
är lösen för hvarje
husmoder med en
begränsad hus-
hållspenning!
Huru göra en
verkligt stor bespa-
ring? Jo, använ-
den i Edra hushåll
Fellerins Margarin,
Göteborg, som är
bäst, drygast och
billigast!

**Aktiebolaget
Stockholms Handelsbanks
Notariatsafdelning**

åtager sig under bankens ansvar för-
varing och vård af alla slags värde-
handlingar, förvaltning af kassors och
enskilda personers medel samt utred-
ning af sterhus;
uppsätter och granskar testamen-
ten, kontrakt och andra legala hand-
lingar;
förmedlar köp och försäljning af
värdepapper samt lämnar råd och upp-
lysningar vid kapitalplacering.
Expeditionstid kl. 10-4.
5 Jakobsgratan 5.
Fr. o. m. den 1 oktober 1899:
8 Arsenalsgatan 8.

**Vackraste rumsprydnader
äro dekorationsväxter!**

Särskildt praktfulla.
Dracaenor
I pris å 1: 50, 2: —, 2: 50, 3: — kronor
styck.
Hållbara under många år i boningsrum!
Nu är rätta tiden för inköp!
Omsorgsfull inpackning gratis.
**venska Pilodlings- och Trädgårds-
Aktiebolaget.**
Rikstel. 14. Norrtelje Allm. tel. 2.

Nyhet för hushållen!

Hoffmans patenterade
**Kaffekvarn och
Köttkvarn**
afva stora fördelar framför andra.
De äro skarpa, lättgående och varaktiga.
Säljas hos hvarje välförsedd järnhandlare
och bosättningsmagasin, samt hos tillver-
aren
**Söderbloms Bolag,
Eskilstuna**

**BRAND
FÖRSÄKRINGS
AKTIEBOLAGET
FENIX
JAKOBSTORG**

**J. & F. MARTELL'S
COGNAC.**

*
**

VO
VSO
VSOP
VVSOP

**Stockholms
Tattersall.**

Ridinstitut, Grefstureg. 24 A.
Ridlektioner för herrar, damer
och skolungdom.
Hästar till promenadridt.
Schnitzeljakt till häst under led-
ning af ridinstitutets instruktörer.
En kurs för mer försigkomna
ryttare fr. 1 okt.—16 dec.
För skolungdom anordnas rid-
kurser fr. den 1 okt.—1 maj med
bestämt antal af 10 elever i
hvarje kurs till pris af:
2 lektioner i veckan under 30
veckor kr. 75,
3 lektioner i veckan under 30
veckor kr. 100.
Närmare upplysningar å Tat-
tersalls kontor.
Allm. tel. 5995. Rikst. 5037.

Nytt!

**Lundby Skönfärgeri och
Kem. Tvättanstalt,
Göteborg,**
behandlar allt till Herr-, Dam- och
Barn-garderoben hörande. Herrkosty-
mer lagas m. m. om så önskas. Eget
skrädderi. Insänden direkt Edra plagg,
som tvättas, färgas m. m. fort, väl och
billigt. Tidsenlig, ny metod; fabriks-
messigt.

Matsalsmöbler af Ek.

eleganta och solida, kunna erhållas hos undertecknad. Fabriken, grundad af C. J. Eke-
lund 1864, har flera gånger erhållit pris, senast 1897 i Stockholm. 5 års garanti. Riks-
telefon. Järnvägsstation: Mälilla. **C. O. Petersson, adr. Virserum.**

**Aktiebolaget Fabrikens
C. O. Borgs Söner, Lund. anlagd
år 1739.**
Färgeri, Kemisk Tvättanstalt,
Ullspinneri, Väfveri, Garn- och Väfnaadshandel.
Guldmedalj vid flera utställningar.
Vi rekommendera vårt rikhaltiga lager af alla slags garn, i såväl ull som bomull, till
billigaste priser i äkta, fornordiska växtfärgar, passande till
Konstväfnad i allmogestil.
Förfrågningar om lämpliga garnsorter och färger besvaras omgående och prof med
prisuppgifter sändas på begäran.

Blomsterlökar.

Hyacinther, Tulpaner, Crocus, Scilla, Convallaria och Liljor m. fl.
sorter i största sortiment och till **billigaste pris** finnas nu att tillgå.
I slutet af månaden inkomma Spiræa, Gladiolus och Begoniaknölar.
Stort sortiment af Makartbuketter samt naturliga och färgade Gräser.
Priskurant öfver Blomsterlökar, Rosor, Träd och Buskar m. m. sändes på be-
gäran kostnadsfritt.
Svensons Fröhandel, Kongl. Hofleverantör.
Rikstel. 98. **Stockholm, Lilla Nygatan 17.** Allm. tel. 1078.

Mattor, Möbeltyger, Gardiner m. m.
nyaste mönster — största urval — billigaste priser.

Möbler och Dekorationer
— Stor utställning af de modernaste stilarter i möbler. —
Kostnadsförslag till möblering af hela våningar och särskilda rum lämnas på begäran.
MYRSTEDT & STERN
Kongl. Hofleverantörer
11 Drottninggatan 11
STOCKHOLM.

**Frimärks-
fotografier!**

Exp. på cirka
10 dagar. Likhet
garanteras. Foto-
grafiet återfås
oskadadt. Pris pr
100 st. 6 kr., 50
st. 4 kr. Agenter
antagas på alla
platser. 20 olika
som prof franko
mot 30 öre i fri-
märken.

Hugo Krantz, Malmö.
(G. A. M. 52362)

Född i fängelse

heter
Stockholms-Tidningens
nästa **originalföljetong.** Den
börjar i oktober och är **särskildt**
skrifven för tidningen af vårt
lands mest lästa nu lefvande
förf., J.-y Brn.
Stockholms-Tidningen,
Skandinavien mest spridda
och sålunda mest omyckta
dagblad, utkommer numera med
7 nummer i veckan, är sålunda
den snabbaste nyhetstidningen
och har en daglig upplaga, som
raskt närmar sig
100,000.
Prenumerera strax vid närmaste
postanstalt med **endast 1 kr. 20**
öre för hela sista kvartalet (90
nummer!) eller 50 öre för
oktober (30 nummer!).

Född i fängelse

är den mest intressanta och
spännande svenska följjetong
man kan läsa. Den kan ur-
klippas och inbindas till en
bok, som ensam är värd hela
den obetydliga prenumera-
tionsavgiften.
Prenumerera med första!

MISS H. TILLSONS EFTR.,
2 Lästmakargatan n. b.
(vid Stureplan).

Hygienisk ansiktsbehandling med
god och massage. (Behandling och bort-
tagning af finnar, fräcknar, pormaskar, frost,
rodnad, rynkor, generande härväxt
m. m.) **Pedicure.** (Behandling af frost-
skador, inväxta naglar, liktorner m. m.)
Manicure. (Handens och naglarnes sköt-
sel och försköning.) Personlig mottagning
kl. 10-12. Öfriga tider efter tillställning
pr Tel. Brunkeberg 602. Elever mottagas.

Fru Sofia Larsson, Jönköping.
"Örtmixtur"
för magsjukdom.

Har rönt exemplös framgång. Flera tusen
människor välsigna den. Rekommenderas
af läkare och barnmorskor. 6 fl. på
en sats kosta 4: 40 pr sats. Sändes på järn-
väg mot efterkräf, på båtar endast då den
är förut betald. Uppgif den sort, som öns-
kas af de tre sorterna. Endast hel sats
sändes.
Nr 1. Hellsöande för kronisk förstopp-
ning, magkatarr m. m.
Nr 2. Hallösöande för magsyra, kolik,
gallsten m. m.
Nr 3. Bindande för tarmkatarr, diarré
m. m. — Jönköping i januari 1899.
Rikstelefon.
Sofia Larsson, Östra Storgatan 63.
Jönköping.

Hvita händer

erhållas, om man efter profsysslor alltid
tvättar sig med **Lagermans Kraft-Skur-
Pulver** som löddrar som den finaste tvål,
och är mycket billigt. Säljes hos alla spe-
cerister i riket. Ende tillverkare: Kraft-Tvål-
Fabriken, Jönköping.

Bästa
Silfver-Poler-Pulver
till putsning af såväl silfver som nysilfver,
försäljes i Stockholm hos C. F. Dufva samt
Th. Björklunds Söner; i Göteborg A. E.
Wallerius & Co.; i Upsala Victor Söderberg;
i Gefle O. A. Johansson & Co., till lands-
orten mot 60 öre i frimärken af M. Malm-
ström, Upsala.

Sv. Panoptikon
Stockholm.
Största sevärhet.

FÖR LANDSORTSBOR utträttas mot skä-
ligt arvode kommissioner och ombesörjes
inackorderingar i Stockholm af fru E. Nor-
den, Vestmannagatan 18, 1 tr. (599)

Saisonens Modeparfymer

äro F. Pauli's »Reviera-Violette» samt
»Löfkoja» och »Häggdoft», (S. T. A. 64022)

Mitt privata Hem i
Rättvik
för klene personer hålles öppet äfven vin-
tertiden.
Ellen Mellander
(G. 88011) (f. d. Sophiasyster).

Fysiologiska skodon
för damer, herrar och barn

tillverkas hos undertecknad
till moderata priser.
Personer, som hafva ömtåliga
eller förstörda fötter, kunna hos mig
få skodon, som passa väl och äro be-
kväma att gå med.
C. NILSSON, Drottningg. 100

FURU HILDA ARNESEN behandlar här-
skudomar medelst massage. Behand-
lingen verkar välgörande på hufvudet och
nervsystemet. Mottagning 10-2, 5-7. Tel.
Österm. 2124. Strandvägen 13, 2 tr. 6. g.

Till skydd mot smitta, såsom dif-
teri, kolera, tyfus m. m. bör man dagligen
som munvatten använda det af en svensk
läkare uppfunna preparatet »Azymol», som
dessutom är det verksammaste medel för
all särbehandling, ekzem, reformar, finnar,
utslag, fnasig hy m. m. Se åtföljande in-
tyg af Professor E. Almqvist, Stockholm,
Professor E. Chr. Hansen, Köpenhamn,
m. fl. F. Pauli's Azymol säljes å Apotek,
Parfym- och Specieriaffärer.
(S. T. A. 63784)

**KNEIPP BADEN BORG,
NORRKÖPING.**

Vinterkurerna (1 okt.—1 maj) mycket verkamma.
Förmedlingsbyrån SIRIUS,
Barnhusgatan 4, A. T. 5565,
lämnar kostnadsfri anvisning å goda inack-
orderingar, rum och bildade biträden i alla
branscher. (682)

I alla boklädor å 75 öre:
General Lee's marsch —
för piano, är lättspel och vacker.

SNÄLL, anspråkslös flicka får som hus-
hållslev god inackordering i värländskt
landthem. Pris 45 kr. i mån. »Genast
1899», Iduns exp. (678)

INACKORDERING I PRÄSTHUS önskas
för en 15 års flicka för konfirmationsun-
dervisning, helst där någon jämnårig samt
lärarinna och piano finnes. Svar med utsatt
pris förväntas under adress »1899», p. r.
Mullsjö. (G. 89083)

I ETT KOMFORTABELT
hem uti egendomen Ljung vid den natur-
sköna badorten Lyckorna, erbjudes hel in-
ackordering till moderat pris för 5 å 6 unga
damer af god familj. Undervisning lämnas
i matlagning, bakning och alla inomhus
föreliggande göromål. Piano tillhandahålles.
Svar till »Ljung», Ljungkile p. r. (663)

EN UNG FLICKA önskar inackordering i
god, aktad familj, helst där vuxen dotter
finnes, på landet ej långt från stad i mel-
lersta Sverige. Vill något deltaga i hus-
hållsgöromål. Svar med alla nödiga upp-
lysningar torde sändas till »A. O.», Lialtorp
p. r. (684)

RENTIER!
För äldre herre eller dam erhålles god
inackordering hos ämbetsmansänka uti en
af de mest natursköna och hälsosamma
trakter, nära järnvägsstation (dublett om så
önskas) från 1 okt. Svar till »M. O.», Säs-
ter. (669)

PRÄSTGÅRD, utmärkt sundt och vac-
kert belägen, mottages en 8 å 9-årig gosse,
för att, jämte eget barn, erhålla omsorgsfull
upfostran och omvårdnad. Utmärkta re-
ferenser. Svar till »Kamrat», Tösse. (644)

Plats-annonserna
återfinnas i innerarket!